

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1072/08
15.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, podnetoj protiv rešenja Direkcije za restituciju Republike Srbije broj 227/07-10 od 10.1.2008. godine, zainteresovano lice je "BB", u predmetu vraćanja imovine i utvrđivanja prava svojine, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 15.4.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem je usvojen zahtev "BB", vraćena je imovina i utvrđeno je pravo svojine "BB" na nepokretnostima oduzetim od "BB" na osnovu odluke Mesnog Narodnog odbora __ broj 8 od 24.1.1946. godine i Odluke Sreskog Narodnog odbora - Izvršnog odbora Žabalj broj 440/48 od 29.6.1948. godine, zemljište u ukupnoj površini od 42.61.07 ha upisano u listove nepokretnosti broj aa, bb, vv i gg KO GG, i to: KP br. dd, KP br. đđ, koje se po listu nepokretnosti broj ee i žž vode na ime Republike Srbije selo __ i Republike Srbije "AA" i KP br. zz i KP br. ii, koje se po listovima nepokretnosti broj vv i gg vode na ime društvena svojina - selo __ i društvena svojina - "AA". Rešenjem su obavezani ovde tužilac i selo __ iz __ da "BB" ranijem sopstveniku, predaju u svojini u državini predmetne nepokretnosti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rešenja, pod pretnjom prinudnog izvršenja, a organu nadležnom za upis prava na nepokretnostima da, po pravosnažnosti ovog rešenja, na tim nepokretnostima izvrši upis prava svojine "BB" u javne knjige u kojima se vrši upis prava na nepokretnostima, kao i da izvrši brisanje svih hipotekarnih tereta, zabeleženih u bilo čiju korist na predmetnim nepokretnostima.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, tužilac ističe da je rešenje doneto suprotno odredbama člana 7. stav 2. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama, uz pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i uskraćivanje mogućnosti tužiocu da na valjan način učestvuje u postupku i izjasni se o činjenicama od bitnog značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Navodi da je poziv, kao stranka, primio 14.12.2007. godine za ročište zakazano za 26.12.2007. godine, zbog čega je zahtevao odlaganje ročišta i dodatni rok za izjašnjenje, imajući u vidu da je osnov za odlučivanje nalaz veštaka, sačinjen na 14 strana, kojim je obrađeno ukupno 96 parcela. Ukazuje na to, da tužilac, kao vlasnik zemljišta, nije pozivan da dostavi dokumentaciju i da dâ izjašnjenje u postupku veštačenja, a da je tuženi organ ignorisao njegov zahtev za određivanje dodatnog roka. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao pri razlozima obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je rešenjem pravilno usvojio zahtev, vratio imovinu i utvrdio pravo svojine "BB" na nepokretnostima bliže opisanim u stavu 1. dispozitiva osporenog rešenja, u postupku sprovedenom bez povreda pravila postupka, a za svoju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je u postupku, koji je prethodio donošenju osporenog rešenja nesumnjivo utvrđeno, a što tužilac ničim osnovanim ne osporava ni u toku postupka, a ni u podnetoj tužbi, da je podnosilac zahteva bio raniji vlasnik imovine koja je predmet vraćanja i utvrđivanja prava svojine, da mu je predmetna imovina bez naknade oduzeta u postupku agrarne reforme, da je imovina identifikovana i da se nalazi u svojini i državini Republike Srbije selo __ i Republike Srbije "AA", da se radi o imovini koja je predmet vraćanja po Zakonu o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama ("Službeni glasnik RS", br. 46/06), kao i da ista nije izuzeta od vraćanja u naturalnom obliku na osnovu odredbe člana 11. Zakona, a da se Republika Srbija, kao obveznik restitucije, ne protivi vraćanju predmetnih nepokretnosti podnosiocu zahteva.

Sud je posebno cenio navode tužbe koji se odnose na uskraćivanje tužiocu mogućnosti da na valjan način učestvuje u postupku, pa je našao da oni nisu osnovani, jer je, i po nalaženju suda, tužiocu ostavljen dovoljan rok da se izjasni o činjenicama od bitnog značaja za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari. Takođe su neosnovani navodi tužbe o pogrešnoj primeni odredbe člana 7. stav 2. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama

tužbe o pogrešnoj primeni odredbe člana 7. stav 2. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama, jer tužilac ni u upravnom postupku, a ni uz tužbu nije dostavio dokaze da je neke od nepokretnosti, koje su bile predmet postupka, stekao teretnim pravnim poslom.

Na osnovu iznetog, nalazeći da je osporeno rešenje u svemu pravilno i na zakonu zasnovano, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 15.4.2009. godine, U.br. 1072/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

zž